

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 6.6.2007
COM(2007) 295 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK

**2008. évi halászati lehetőségek
Az Európai Bizottság politikai nyilatkozata**

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK

2008. évi halászati lehetőségek Az Európai Bizottság politikai nyilatkozata

TARTALOMJEGYZÉK

1.	Bevezetés.....	3
2.	Áttekintés	4
2.1.	A közös halászati politika reformja.....	4
2.2.	Tudományos szakvélemények és a teljes kifogható mennyiség tárgyában hozott döntések, 2003–2007.....	5
2.3.	Gazdasági szempontok.....	7
2.4.	Halászati erő kifejtés	8
2.5.	Eredmények.....	10
3.	Előrelépés.....	11
3.1.	A teljes kifogható mennyiségek megállapítása olyan halállományok tekintetében, amelyekre vonatkozóan nem került sor mennyiségi előrejelzésre az elővigyázatossági határértékek vonatkozásában	12
3.1.1.	Olyan halállományok, amelyek esetében a tudományos szervek szakvéleményt nyújtanak.....	12
3.1.2.	Halállományok, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre tudományos szakvélemény	13
3.2.	A teljes kifogható mennyiségek megállapítása a biztonságos biológiai határértékeken kívül eső halállományok tekintetében.....	13
3.3.	A teljes kifogható mennyiségek megállapítása a tőkehalra vonatkozó helyreállítási terv hatálya alá tartozó tőkehalállományok tekintetében.....	14
3.4.	Halászati lehetőségek az erő kifejtéssel való gazdálkodás tekintetében.....	15
4.	Technikai intézkedések	15
5.	Egyéb kérdések	16
6.	Következtetés	16

1. BEVEZETÉS

„A közösségi halászati gazdálkodással kapcsolatos konzultáció javítása” című bizottsági közlemény (COM(2006) 246) új munkamódszert határoz meg az Európai Bizottság számára az éves halászati lehetőségekkel kapcsolatos döntéshozatal tekintetében. A Bizottság az említett megközelítés részeként megállapítja a 2008. évi halászati lehetőségekkel kapcsolatos nézeteit. E politikai nyilatkozat fő témái – a korábbiakhoz hasonlóan – az Atlanti-óceán északkeleti részével és a Balti-tengerrel kapcsolatos halászati lehetőségek.

A Bizottság megerősíti elkötelezettségét a hosszú távú tervek alapján történő gazdálkodás mellett. Új terveket készítenek, a meglévőket pedig végrehajtják, illetve felülvizsgálják. A nem a hosszú távú tervek részét képező halállományok tekintetében általános szabályokat alakítanak ki. A Bizottság emellett 2006-ban benyújtotta „az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról” tárgyú közleményt¹ is, és 2007 folyamán konzultációt folytat az érdekelt felekkel, és tudományos szakvéleményt kér a halászati tevékenységek oly módon történő irányítására vonatkozóan, hogy költségcsökkentést, nagyobb halfogást és nagyobb jövedelmet érhessenek el. E megközelítés a vezérfonala a jövőbeli hosszú távú tervek kialakításának.

Amíg a legnagyobb fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzéseken alapuló hosszú távú tervek kidolgozása folyamatban van, a halászati lehetőségeket úgy kell meghatározni, hogy a halállományokat a biztonságos biológiai határértékeken belül tartásuk, illetve hogy a biztonságos határértékeken kívüli állományokat az említett határértékekhez közelítsék vagy azokon belülre hozzák (ami egyébként fokozatosan megvalósítható). A halászati lehetőségek azonban a biztonságos határértékek elhagyása révén nem vezethetnek a helyzet rosszabbodásához. A halászati lehetőségek emellett nem állapíthatók meg oly módon, hogy a legnagyobb fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzésektől eltérjenek.

A Bizottság továbbá megerősíti az érdekelt felekkel és a tagállamokkal a halászati lehetőségek megállapításáról folytatott konzultáció iránti elkötelezettségét. E konzultációnak a felhasználandó hosszú távú módszerekről és szabályokról kell szólnia, és ennek keretében meg kell vizsgálni a javasolt megközelítés valószínűsíthető hatásait, a gazdasági és társadalmi szempontokat is ideértve. A Bizottság 2006-ban túl későn tette közzé első politikai nyilatkozatát ahhoz, hogy a Tanács decemberi ülése előtt érdemi konzultációs folyamatra kerülhessen sor. Az említett közleményben megállapított szabályokat és iránymutatásokat azonban a Bizottság felhasználta javaslatainak kialakítása során. Számos, így megállapított számadat elfogadható volt a tagállamok számára a Tanácsban. 2007-ben a Bizottság jóval korábban nyújtja be politikai nyilatkozatát, és várakozásai szerint az érdekelt felek és a tagállamok konstruktív vitát folytatnak a halászati lehetőségek szigorú tudományos kritériumok szerinti, valamint a gazdasági és társadalmi következményekre figyelemmel történő megállapításának módszereiről.

---

¹ A Közösség által a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi világ-csúcstalálkozón tett kötelezettségvállalások végrehajtása céljából; COM(2006) 360

A Bizottság tudományos szakvéleményt kér a politikai nyilatkozat szabályai végrehajtásának hosszú távú hatásairól. A beérkező szakvélemény, illetve a tagállamok és az érdekelt felek vélemény tükrében a Bizottság módosíthatja megközelítését. A Bizottság azonban javaslata előterjesztésekor a megegyezés szerinti hosszú távú megközelítéshez kíván ragaszkodni, hacsak nem merülnek fel komolyabb, váratlan új tényezők a 2008-ra vonatkozó tudományos szakvéleményben.

A politikai nyilatkozat szabályainak összhangban kell lenniük egyéb közösségi politikáknak, például a halászterületek biológiai sokféleségéről szóló cselekvési tervvel és a javasolt tengeri stratégiával. Az utóbbiról ugyan még zajlanak a megbeszélések, várhatóan hasonló célkitűzéseket kell elérni e megközelítéseken keresztül is.

2. ÁTTEKINTÉS

2.1. A közös halászati politika reformja

A közös halászati politika 2002. évi reformja előkészületeinek keretében a Bizottság megállapította², hogy több halfaj állománya is a biztonságos biológiai határértékeken kívül esik, lehalászása túl nagy mértékű, vagy túl kevés benne a kifejlett hal. Ez nagymértékben az éves fogási határértéknek a tudományos szakvélemény alapján javasoltakat meghaladó mértékben történő megállapításából, továbbá a szükségesnél kevésbé ambiciózus célkitűzésekkel bíró flottaszabályozási tervekből adódott. A helyzetet rontotta a rendeletek nem megfelelő végrehajtása, és mindezek eredményeként bizonytalanná vált az ágazat helyzete, továbbá csökkent a jövődolgozósság. Az érdekelt feleket nem vonták be kellő mértékben a közös halászati politika irányításába. A halak visszasdobása, a fogások felértékelése és a szabályok be nem tartása miatt a teljes kifogható mennyiség (TAC) meghatározása önmagában véve nem elegendő az állományok védelméhez. Aggályok merültek fel az ökológiai rendszerekre, adatgyűjtésre és mintavételre vonatkozó tudományos szakvélemények, illetve a tudományos források megfeleltetése kapcsán, továbbá igények fogalmazódtak meg a kutatási eredmények nyilvánosabbá tétele és a döntéshozatal támogatása céljából megfelelőbb elemzések alkalmazása tekintetében. A gazdasági és társadalmi szempontokat egyre fokozódó mértékben tekintették aggályosnak.

A 2002. évi reform lényeges változásokat vezetett be. Regionális tanácsadó bizottságokat hoztak létre. A Bizottság fokozta az érdekelt felekkel folytatott konzultációt, javaslataiba belefoglalta az érdekeltektől kapott szakvélemények lényegi elemeit, és több figyelmet szentelt a társadalmi és gazdasági következményeknek. Több halállomány került a hosszú távú tervek hatálya alá. További állományvédelmi eszközként széles körben bevezették a halászati erőfelfejtással való gazdálkodást. Jelentős erőfeszítésekre került sor az ellenőrzés és végrehajtás javítása érdekében. A Bizottság TAC- és kvótapolitikájának egészében érvényesítette az érdekeltek alapvető igényét, nevezetesen a teljes kifogható

---

2 Zöld könyv. A közös halászati politika jövője. Luxembourg, az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala, 2001. ISBN 92-894-0904-5. 47. o.

mennyiség ingadozásainak 15%-ra történő korlátozását. A tagállamok nézeteit kellő mértékben figyelembe vették a Tanácsban, és csak igen ritkán fogadtak el halászati lehetőséget a Tanácsban az érintett tagállam beleegyezése nélkül. Egyes tagállamok jelentős mértékben fejlesztették ellenőrzési és végrehajtási rendszereiket.

2.2. Tudományos szakvélemények és a teljes kifogható mennyiség tárgyában hozott döntések, 2003–2007

A 2008-ra vonatkozó döntések megvizsgálása előtt érdemes röviden áttekinteni az utóbbi idők politikai fejleményeit. Az északi szürke tőkehalra, a vizcayai nyelvhálra, az északi-tengeri foltos tőkehalra, makrélára és fekete tőkehalra vonatkozó hosszú távú gazdálkodási rendszer előnyösnek bizonyult az ágazat számára, és rendezettebbé tette a halállomány-gazdálkodást. A jelek szerint az északi szürketőkehal-állományt sikerült helyreállítani, így az visszakerült a biztonságos biológiai határértékeken belülre, a nyelvhál tekintetében pedig lehetőség nyílt a teljes kifogható mennyiség növelésére a Vizcayai-öbölben és a La Manche csatorna nyugati részében, miközben sikerült csökkenteni a halászattal előidézett állománypusztulás mértékét. A tőkehalra vonatkozó helyreállítási intézkedések és a helyreállítási terv azonban nem eredményezett a várakozásoknak megfelelő javulást.

A Bizottság 2002-ig visszamenőleg áttekintette a tudományos szakvéleményeket és az e tárgyban meghozott döntéseket (1. táblázat):

1. táblázat: tudományos szakvélemények és a teljes kifogható mennyiség tárgyában hozott döntések 2002 óta – összegzés³

	2003	2004	2005	2006	2007
Measures of the provision of advice					
TACs with full assessment and forecast tables (*)	40	34	40	31	29
TACs with a relevant quantitative advice	60	53	55	66	62
TACs with no advice	31	40	39	29	35
(*) Where one advice covers two TACs, it is not counted twice					
Measures of the state of the stocks					
Stocks with a zero-TAC advice	24	13	12	14	20
Stocks outside SBL	30	29	26	26	26
Stocks inside SBL	12	10	14	11	12
Stocks with status unknown wrt SBL	49	54	54	58	59
TACs where status is known wrt F MSY			34	23	33
TACs where fishing is above FMSY			32	21	30
TACs fished within Fmsy			2	2	3
Measures of the Annual Decisions (Raw)					
Average deviation from the advised catch (%)	42%	48%	57%	47%	43%
<i>For stocks which were assessed in 2007 :</i>					
Average change in F if the TAC is taken (%)	-11%	-19%	-4%	-5%	-4%
F relative to Fpa if the TAC is taken (%)	101%	90%	99%	101%	101%

3 E táblázat technikai alapja kérelemre hozzáférhető a bizottsági szolgálatoknál.

<i>Measures of the provision of advice</i>	<i>A szakvélemény nyújtására vonatkozó intézkedések</i>
TACs with full assessment and forecast tables (*)	TAC teljes értékelési és előrejelzési táblázatokkal (*)
TACs with a relevant quantitative advice	TAC idevágó számszerű szakvéleménnyel
TACs with no advice	TAC szakvélemény nélkül
(*) Where one advice covers two TACs, it is not counted twice	(*) Amennyiben egy szakvélemény két TAC-értékre vonatkozik, csak egyszer veendő figyelembe
<i>Measures of the state of the stocks</i>	<i>A halállomány állapotával kapcsolatos intézkedések</i>
Stocks with a zero-TAC advice	Halállomány, amelyre nulla értékű TAC-t ajánló szakvélemény vonatkozik
Stocks outside SBL	Halállomány a biztonságos biológiai határértéken kívül
Stocks inside SBL	Halállomány a biztonságos biológiai határértéken belül
Stocks with status unknown wrt SBL	A biztonságos biológiai határérték tekintetében ismeretlen helyzetű halállomány
TACs where status is known wrt F MSY	A FMSY tekintetében ismert helyzetű TAC
TACs where fishing is above FMSY	TAC, ahol a halászat meghaladja a FMSY szintjét
TACs fished within Fmsy	TAC, ahol a halászat a FMSY mértékén belül marad
<i>Measures of the Annual Decisions (Raw)</i>	<i>Az éves döntésekre vonatkozó intézkedések (feldolgozatlan)</i>
Average deviation from the advised catch (%)	Átlagos mértékű eltérés a szakvélemény szerinti fogástól (%)
<i>For stocks which were assessed in 2007</i>	<i>A 2007-ben vizsgált állományokra vonatkozóan:</i>
Average change in F if the TAC is taken (%)	Átlagos változás F vonatkozásában a TAC lehalászása esetén (%)
F relative to Fpa if the TAC is taken (%)	Az Fpa-hoz viszonyított F a TAC lehalászása esetén (%)

A táblázat szemlélteti az utóbbi idők egyes tendenciáit. Például a tudományos szakvélemények egyre kevésbé alapulnak rövid távú előrejelzéseken.

Az előrejelzések száma 40-ről 29-re csökkent, bár a kutatók körülbelül ugyanannyi fogási szakvéleményt nyújtottak. Ennek oka az adatok romlása, vagy az adatok korlátaira vonatkozó ismeretek javulása lehet. A kutatók a szakvélemény nyújtása során immár egyszerűbb elveket követnek, például azt, hogy egy halállomány vonatkozásában nem kívánatos a halászat mértékének növelése, ha nem ismert, hogy az adott növelés fenntartható-e. Ez összhangban áll a közös halászati politika célkitűzéseiben szereplő elővigyázatossági megközelítéssel, és a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatok megfelelő alapjául szolgál.

A veszélyeztetett halállományok száma a jelek szerint nem csökken és nem növekszik. A halállományok hozzávetőleg négyötöde kívül marad az ismert biztonságos biológiai határértékeken. Azon halállományok száma, amelyeknél a halászat teljes mellőzését javasolják, változatlanul 13 körül alakul⁴. A teljes kifogható mennyiségre vonatkozó döntések átlagosan lényegesen magasabb értékeket állapítottak meg a kutatók által javasolt éves fogásmennyiségnél, bár az arány változó az egyes halállományok között. Ennek eredményeként a halászat hatásait illetően igen kismértékű csökkenés következett be. Csak három TAC szerinti halállományt (északi-tengeri foltos tőkehal, északi-tengeri fekete tőkehal és a Vizcayai-öbölbeli nyelvhalak) halászata folyik az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozóján a legnagyobb fenntartható hozamról tett kötelezettségvállalásoknak megfelelően. Azáltal, hogy a teljes kifogható mennyiségeket a tanácsoltakhoz képest továbbra is jóval magasabb szinten állapították meg, a halászterületek nagy kockázatnak voltak kitéve. Ez annál is inkább így van, mivel a szabályozás elégtelen végrehajtása miatt számos ilyen teljes kifogható mennyiséget jelentős mértékben túlhalásznak.

2.3. Gazdasági szempontok

Változtak a halászat gazdasági szempontjai is. Egyes halászati termékek 2006-ban magasabb névleges árat értek el. Egyes fontos fajok ára a korábbiakhoz képest hasonló vagy alacsonyabb maradt, és jelentős mértékű rövid távú ingadozást mutatott az EU piacain. Az adott időszakban egyéb tényezők, például az egyes flották költségstruktúrája is jelentős hatást gyakoroltak a gazdasági teljesítményre.

Az EU halászatának gazdasági teljesítményében eltérő tendenciák mutatkoztak a flották, országok és régiók között az árak, fogások, működési költségek (különösen az üzemanyagköltségek), állandó költségek és az átfogó gazdasági termelékenység alakulásának nettó gazdasági mérlegétől függően. E gazdasági különbségekre a helyi halászati piacok eltérő tőkeintenzitása, gazdasági szerkezete, tevékenységei és magatartása ad magyarázatot.

---

⁴

Azon halállományok kivételével, amelyek tekintetében 2002-ben halászati tilalmat javasoltak a vegyes halászat keretében, és figyelmen kívül hagyva a megfogyatkozott cápa-, közönségerája- és rájaállományra vonatkozóan 2006-ban adott új szakvéleményt.

A növekvő üzemanyagköltségek miatt az utóbbi években a nagy üzemanyag-fogyasztású vonóhálós flotta szenvedte el a legnagyobb mértékű gazdasági visszaesést, míg a kevésbé üzemanyag-igényes módszereket alkalmazó hajók mérlege viszonylagos javulást mutatott.

A legfrissebb gazdasági adatok szerint a termelékenység kezd helyreállni egyes EU-flottáknál. Ez – egyes piacok pozitív ártendenciáival párosulva – ösztönző lehet, és reményekre adhat okot a gazdasági teljesítmény általános javulását illetően. Mindezt részletesebben meg kell vizsgálni a flották, országok és régiók közötti eltérő tendenciák értékelése céljából.

2.4. Halászati erő kifejtés

A reform bevezetése óta a nyugati vizek⁵, a mélyvízi fajok⁶ és a helyreállítás alatt álló állományok⁷ tekintetében rögzítik a halászati erő kifejtés határértékeit.

A tagállamok által a HTMGB részére benyújtott adatok alapján a 2005-ben alkalmazott átfogó halászati erő kifejtés 2000-hez viszonyítva hozzávetőleg 15%-kal csökkent a Kattegat területén, kb. 20%-kal az Északi-tengeren, a Skagerraknál és az északi csatornán, körülbelül 35%-kal Skócia nyugati részén, illetve nagyjából szintén 35%-kal az Ír-tengeren. Változásokra került sor a felhasznált halászeszközök típusát illetően is, csökkent a nagy (100 mm-t meghaladó) szembőségű vonóhálóval kifejtett halászati erő kifejtés, illetve növekedett a kis (70–99 mm) szembőségű vonóhálót igénybe vevő erő kifejtés (2. táblázat).

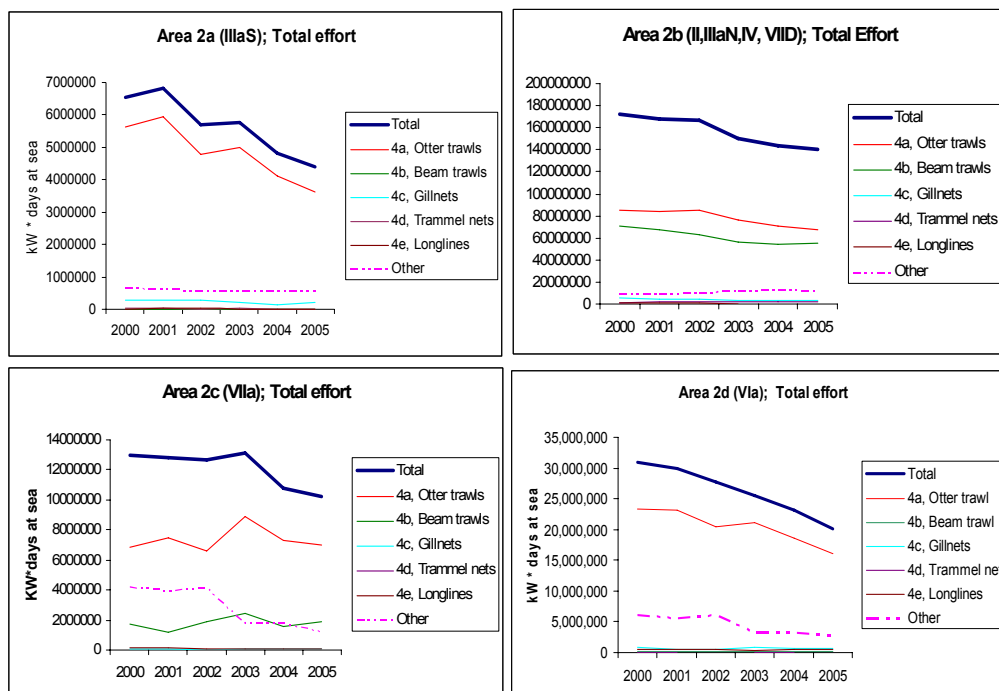
⁵ Az 1954/2003/EK rendelet.

⁶ A 2340/2002/EK rendelet és későbbi kiigazításai.

⁷ 2003 óta az éves TAC- és kvótarendeletek, 2007 tekintetében pedig a 41/2007/EK rendelet II. melléklete állapítja meg.

2. táblázat. Erőkifejtés a halászeszközök csoportjai szerint (kW * tengeren töltött nap). Felső sor: balra: Kattegat, jobbra: Északi-tenger és Skagerrak. Alsó sor: balra: Ír-tenger, jobbra: Skócia nyugati része. Forrás: HTMGB.

Area 2a (IIIaS); Total effort	2a. terület (IIIaS.); Teljes erőkifejtés
kW * days at sea	kW * tengeren töltött napok
Total	Összesen
Otter trawls	4a. Feszítőlapos vonóhálók
Beam trawls	4b. Merevítőrudas zsákhálók
Gillnets	4c. Kopoltyúhálók
Trammel nets	4d. Tükörhálók
Longlines	4e. Horogsorok
Other	Egyéb
Area 2b (II, IIIaN, IV, VIID); Total effort	2b. terület (II., IIIaN., IV., VIID.); Teljes erőkifejtés
Area 2c (VIIa); Total effort	2c. terület (VIIa.); Teljes erőkifejtés
Area 2d (VIa); Total effort	2d. terület (VIa.); Teljes erőkifejtés

A teljes halászati erő kifejtés csökkenő tendenciái ellenére a kis szembőségű (70–89 mm) halászeszközöket igénybe vevő erő kifejtés növekedést mutat. Ennek eredménye lehetett, hogy több tőkehal kifogására került sor. A kérdést illetően tudományos szakvéleményt kérnek.

Előfordulhat, hogy a fent ismertetett csökkenő erő kifejtésnek nem függ össze közvetlenül a tengeren töltött napoknak a halászati lehetőségekről szóló rendelet II. mellékletében előírt csökkenésével. Az említett csökkenések jóval a tengeren töltött napokra vonatkozó korlátozások bevezetését megelőzően kezdődtek, és a rendszer bevezetésekor nem változott a csökkenés mértéke. Emellett, a tagállami adatok szerint 2006-ban az engedélyezett halászati erő kifejtésnek mindössze 72%-át vették ténylegesen igénybe, ami arra utal, hogy az átlagot nézve a rendszer nem akadályozta a flotta tevékenységét.

Ez azt mutatja, hogy a tengeren töltött napok korlátozásának az állomány megújulásához való hozzájárulása egyelőre nem elégséges. A rendszer kezelése mind a tagállamok, mind a Bizottság számára nehéznek bizonyult. A rendszert kritikák érték amiatt, hogy túl bonyolult, nem átlátható, és nehéz ellenőrizni. Az egyéb erő kifejtési rendszerekkel is némi átfedés mutatkozik.

Az erő kifejtés-gazdálkodási rendszer eredményeként azonban könnyebben érthetővé vált a halászflokkák működése, ami egyes esetekben szelektívebb eszközök használatát ösztönözte, és ami további fejlesztések alapjául szolgálhat.

2.5. Eredmények

Összességében 2002 óta:

- a halállományok esetében nem tapasztalható a biztonságos biológiai határértéken belül megújulásra, illetve növekedésre utaló tendencia, az ágazat ehelyett továbbra is nagy kockázatnak van kitéve. A helyzet rosszabb a tengerfenéken élő állományoknál, viszont javult a kisméretű nyílt tengeri halállományok esetében;
- míg a gazdasági teljesítmény az utóbbi években romlott, egyes fajok esetében ösztönzőleg hathat a termelékenység javulása és az áremelkedés;
- a tengeren töltött napok rendszere gyakran nincs korlátozó hatással az összesen alkalmazott erő kifejtésre: a gazdálkodást tekintve aránytalannak tűnnek a bonyodalmak és a költségek.

3. ELŐRELÉPÉS

Az európai halállomány védelmének helyzete nem javult a szükséges mértékben. Annak érdekében, hogy a halállományok a biztonságos biológiai határértékeken belülre kerüljenek, továbbá javuljanak a hosszú távú gazdasági kilátások, további komoly erőfeszítésekre van szükség mind a teljes kifogható mennyiségekkel, mind az erőkifejtéssel való gazdálkodás terén. Az erőkifejtéssel-gazdálkodásra vonatkozó szabályokat egyszerűsíteni kell, valamint eredményesebbé kell tenni a halászat ellenőrzésében. E javításokat az együttműködésen alapuló megközelítés útján kell elérni, amelynek során létfontosságú az érdekelt felekkel folytatott konzultáció csakúgy, mint a halászati lehetőségekre vonatkozó szabályoknak való fokozottabb megfelelés.

E megközelítésnek azt is biztosítania kell, hogy a Tanács által meghozandó intézkedések kellően figyelembe vegyék a halászati ágazat egyedi helyzetét az EU különböző részein.

A közös halászati politika elveinek való megfelelés érdekében a Bizottság követeli, hogy a halászati lehetőségekre és a halállományok kezelésére vonatkozó javaslatának eredményeként csökkenjen az elővigyázatossági határértékeken kívüli állományok száma. Amennyiben a halászat okozta állománypusztulás meghaladja az elővigyázatossági határértékeket, a halászati lehetőségeket oly módon kell megállapítani, hogy a halászattal előidézett állománypusztulás az említett határértékek irányában csökkenjen. A Bizottság nyomatékosan kéri a Tanácsot, hogy olyan döntéseket hozzon, amelyek nem eredményezik a biztonságos biológiai határértékeken kívüli állományok számának emelkedését.

A további hosszú távú helyreállítási és gazdálkodási terveket szükség esetén fejleszteni kell, a meglévőket pedig felül kell vizsgálni azon halállományok tekintetében, amelyeket a biztonságos biológiai határértéken belülre kell hozni vagy ott kell tartani. További erőfeszítések szükségesek annak biztosítására, hogy a tudományos szakvélemények időben rendelkezésre álljanak, illetve hogy megbízható tudományos alapként szolgáljanak a közös halászati politika keretében meghozandó döntéseket illetően.

A Bizottság elkötelezett a meghozandó döntések társadalmi és gazdasági hatásai értékelésének javítása mellett. Az érdekelt felekkel folytatott konzultációnak hozzá kell járulnia az ilyen értékelésekhez. A Bizottság emellett tudományos szakvéleményt fog kérni a végleges javaslatait alátámasztó társadalmi és gazdasági szempontokat illetően.

2008-re vonatkozóan a Bizottság két rendeletjavaslatot szándékozik készíteni a halászati lehetőségek témakörében: az egyiket, amely a Balti-tenger halállományra vonatkozik, 2007 szeptemberében nyújtják be, a másikat pedig, amely egyéb területek halállományára vonatkozik, 2007 novemberében.

A mélytengeri halállományokra vonatkozóan új javaslatról nem rendelkeznek, mivel az egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségek rögzítéséről szóló 2015/2006/EK tanácsi rendelet hatálya 2008-ra is kiterjed.

A Bizottság politikai nyilatkozatot tartalmazó korábbi közleményében már megállapította a halászati lehetőségekről szóló javaslatokra vonatkozó elveket. A 2007. évi halászati lehetőségekről szóló javaslat elkészítésekor alkalmazott elvek és szabályok 2008-ra is érvényesek maradnak. Szükséges azonban egyes további kérdések megvitatása az érdekelt felekkel és a tagállamokkal. Ezek az alábbiakban kerülnek ismertetésre.

3.1. A teljes kifogható mennyiségek megállapítása olyan halállományok tekintetében, amelyekre vonatkozóan nem került sor mennyiségi előrejelzésre az elővigyázatossági határértékek vonatkozásában

3.1.1. Olyan halállományok, amelyek esetében a tudományos szervek szakvéleményt nyújtanak

A tudományos szervek az elővigyázatossági kritériumok alkalmazásával kevésbé számszerűsítő jelleggel nyújtanak szakvéleményt, és – egyértelmű szám adatok megadása nélkül – olyan kifejezéseket alkalmaznak, mint például: „lényegesen csökkenteni kell az erő kifejtést”. Az ilyen módon megfogalmazott szakvéleményt az adatok tendenciáinak és a modellalkotás eredményeinek értékelését követően nyújtják, még akkor is, ha ezeket nem ismertetik. Az ilyen szakvéleményt ugyanolyan súllyal kell értékelni, mint amikor matematikai modell eredményeit ismertetik a vezetőkkel. Ellenkező esetben a kutatók által nyújtott szakvéleményt ésszerűtlenül korlátoznák: nem helyénvaló a kutatókat csak azért matematikai modell ismertetésére kérni, hogy szakvéleményüket komolyan vegyék. Emellett a halállományok állapotára vonatkozó, értékes, ám nem számszerűsített nyilatkozatokat gyakorlati intézkedésekké kell alakítani. A fentiek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az következő iránymutatásokat kell alkalmazni:

a) amennyiben a HTMGB szakvéleménye a fogások bizonyos szinten történő korlátozását javasolja, ezt ugyanúgy figyelembe kell venni, függetlenül attól, hogy a szakvéleményhez csatoltak-e a fogások előrejelzésére vonatkozó táblázatot: be kell tartani azt a szabályt, amely szerint a teljes kifogható mennyiségnek a javasolt fogási szinthez való közelítésének mértéke évente legfeljebb 15%-os lehet, figyelembe véve az érintett halászat típusa által támasztott igényeket, valamint az idevágó társadalmi és gazdasági megfontolásokat;

b) amennyiben a szakvélemény az erő kifejtés csökkentésére irányul, a HTMGB-t fel kell kérni az erő kifejtés mértékének mérésére, illetve a megfelelő erő kifejtés szintjére vonatkozó szakvélemény benyújtására, és az ilyen vizsgálatok elvégzésének ideje alatt a teljes kifogható mennyiséget legfeljebb 15%-kal kell csökkenteni;

c) amennyiben nem számszerű jelek arra utalnak, hogy a halállomány mérete a megfelelő állománypótlódásnak köszönhetően növekszik, a teljes kifogható mennyiséget 15%-kal kell növelni; amennyiben viszont nem számszerű jelek arra utalnak, hogy a halállomány nagymértékben veszélyeztetett vagy az elégtelen állománypótlódás miatt csökken, legfeljebb 15%-os csökkentést kell alkalmazni, figyelembe véve az érintett halászat típusa által támasztott igényeket, valamint az idevágó társadalmi és gazdasági megfontolásokat;

d) amennyiben igen komoly, de nem számszerű jelek utalnak az állomány fogyatkozására, és a szakvéleményben a halászat teljes mellőzését vagy a lehető legalacsonyabb szintre történő csökkentését javasolják, a Bizottság a lehető legnagyobb mértékű csökkentést javasolja, amely összeegyeztethető bármely vegyes halászati szemponttal és az adott társadalmi és gazdasági megfontolásokkal. Ha a halállományra vonatkozóan helyreállítási terv van hatályban, a meglévő tudományos ismeretek alapján javaslatot tesznek a helyreállítási terv szabályaihoz való legjobb közelítésre. Mindenesetre a javasolt csökkentés nem lehet kisebb mértékű, mint a fent vázolt általános elvekből következő csökkentés.

A Bizottság biztosítani kívánja, hogy az érintett állomány fenntartható halászatát egyetlen javasolt teljes kifogható mennyiség se veszélyeztesse. A Bizottság felkéri az érdekelt feleket és a tagállamokat arra, hogy javítsák az általuk halászott állományokra és a gazdasági teljesítményre vonatkozó adatok pontosságát, valamint tegyenek észrevételeket a tudományos szakvéleményeknek a fenti iránymutatások szerinti végrehajtására vonatkozóan.

3.1.2. *Halállományok, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre tudományos szakvélemény*

Számos halállományra vonatkozóan nem áll rendelkezésre a HTMGB-től származó biológiai szakvélemény vagy információ. Ilyen esetekben a tudományos szakvéleményre való hivatkozás nélkül a közös halászati politikában⁸ foglalt elővigyázatossági megközelítést lehet alkalmazni. Ilyen esetekben az alapelv az, hogy az adott halászati tevékenység nem terjeszthető ki, mivel tudományos adatok nem támasztják alá, hogy egy ilyen lépés fenntartható lenne. Amennyiben az aktuális teljes kifogható mennyiségek szintje lényegesen magasabb a legutóbbi tényleges fogásokénál, a teljes kifogható mennyiségeket évi 15%-os mérték szerint a tényleges fogásokhoz kell igazítani.

3.2. **A teljes kifogható mennyiségek megállapítása a biztonságos biológiai határértékeken kívül eső halállományok tekintetében**

A legutóbbi tapasztalatok (ld. a 2.5. pontot) szerint a halászati lehetőségekről az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően hozott döntések általában nem eredményeztek javulást az adott halállomány állapotában az elővigyázatossági referenciapontok tekintetében. A halászati ágazat számos halállomány tekintetében továbbra is igen kockázatos stratégiát követ.

---

8 A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK rendelet 2. cikke (HL L 358., 2002.12.31., 59. o.).

A teljes kifogható mennyiségek csökkentésére vonatkozó 15%-os határérték ilyen esetekben problémás lehet. Például a teljes kifogható mennyiség csökkentésére vonatkozó 15%-os határérték nem akadályozta volna meg a nyugat-skóciai tőkehal állományának pusztulását.

Az említett halállomány 1985-ben került a biztonságos biológiai határértékeken kívül, és ezt követően az állomány mérete évente körülbelül 10%-kal csökkent. Amennyiben a teljes kifogható mennyiséget minden évben 15%-kal csökkentették volna az említett időszakban, a halállomány pusztulásának mértéke mindössze évi 5%-kal csökkent volna. Ez túl lassú a halállomány biztonságos helyreállításának biztosításához. Ilyen esetekben évi 15%-ot meghaladó mértékű csökkentések lehetnek szükségesek ahhoz, hogy az adott halászatban jelentős javulást lehessen elérni.

Annak érdekében, hogy az említett halállományok ismét a biztonságos határértékeken belüli szintre kerüljenek, a halászati lehetőségeket úgy kell megállapítani, hogy csökkenjen a halállomány pusztulásának mértéke, ami a teljes kifogható mennyiségek 15%-ot meghaladó csökkentését teheti szükségessé. Bár a 2007. évi politikai nyilatkozatban a Bizottság úgy tervezte, hogy nem javasol olyan halászati lehetőségeket, amelyek a halállományok állapotának további romlásához vezethetnek, pozitívabb megközelítés lehet szükséges, például olyan, amelynek eredményeként ésszerűen gyors ütemben lehet elmozdulni a biztonságos biológiai határértékek felé.

A Bizottság felkéri az érdekelt feleket, hogy ismertessék véleményüket a hosszú távú kockázatok csökkentését a halászati lehetőségek megállapítására alkalmazott alternatív módszerekkel célzó lehetőségekről, és különösen a biztonságos biológiai határértékeken kívüli halállományok gyorsabb megújulását, az ilyen halállományok számának csökkentését és a halászat okozta állománypusztulási arány csökkentését lehetővé tévő módszerekről olyan esetekben, amikor ezek meghaladják az elővigyázatosság szerinti mértéket.

3.3. A teljes kifogható mennyiségek megállapítása a tőkehalra vonatkozó helyreállítási terv hatálya alá tartozó tőkehalállományok tekintetében

2008-ra vonatkozóan a Bizottság a tőkehalállományok tekintetében a helyreállítási terv rendelkezéseinek megfelelő halászati lehetőségekre tesz majd javaslatot, amennyiben a HTMGB fel tudja mérni az állomány méretét és a halászzal előidézett állománypusztulás mértékét, így lehetővé téve a terv közvetlen alkalmazását.

2006-tól a legtöbb területen nem volt észlelhető csökkenés a tőkehalállomány pusztulása tekintetében, de jelentősebb állomány-megújulás sem történt.

A gazdálkodási rendelkezések 2004 óta alig változtak, és ez valószínűleg 2007-ben sem lesz másképp. A tőkehal-védelmi intézkedéseket 2007-ben felülvizsgálják. Bár a tőkehalállomány helyreállítását illetően a Bizottság 2008-ig nem terjeszt elő javaslatot új rendeletjavaslatot, a felülvizsgálati folyamat során levont tanulságokat figyelembe veszi a 2008. évi tőkehal-halászati lehetőségekre vonatkozó javaslatok elkészítésekor.

A kelta-tengeri tőkehalra vonatkozóan a Bizottság a tőkehalállomány helyreállítására vonatkozó rendelet e halállományra történő kiterjesztéséig olyan védelmi intézkedéseket javasol majd, amelyek összevethetők és arányosak az egyéb tőkehalállományokra alkalmazandó intézkedésekkel.

A tőkehalállomány helyreállításával összefüggésben Edinburgh-ban megtartott szimpózium (2007. március) eredményei alapján egyedi konzultációs folyamatra kerül sor a tőkehalállomány helyreállítására vonatkozó intézkedéseket illetően. A Bizottság a levont tanulságokat figyelembe fogja venni a halászati lehetőségekre vonatkozó 2008. évi javaslatnak a jelenlegi terv keretében történő megtételekor, illetve annak jövőbeli felülvizsgálata során

3.4. Halászati lehetőségek az erő kifejtéssel való gazdálkodás tekintetében

A Bizottság a hatályos hosszú távú gazdálkodási és helyreállítási tervekkel összhangban javaslatot tesz a megengedhető erő kifejtési szintek kiigazítására.

A Bizottság 2007-ben valamennyi érdekelt fél és a tagállamok részvételével vitát indít annak kivizsgálására, hogyan egyszerűsíthetők, javíthatók és konszolidálhatók a meglévő erő kifejtési rendszerek. Ez a folyamat az erő kifejtés és a kapacitás mérésére használt mutatók meghatározására vonatkozó vitával indul (COM(2007)39), amelynek során figyelembe veszik a tőkehalállomány helyreállításáról szóló szimpóziumot. A Bizottság ezen eredmények alapján megállapítja a meglévő erő kifejtési rendszerekre vonatkozó közös szabályokat. Ez javítja majd a végrehajthatóságot és a hatékonyságot, és ezzel előmozdítja a tőkehalállomány megújulását. A vita eredményei egyúttal a 2007-ben javasolandó, és 2008-ban alkalmazandó átmeneti intézkedések fő pontjait is kijelölik.

Az érdekelt feleket és a tagállamokat felkérjük, hogy aktívan vegyenek részt e vitában.

4. TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

Az éves halászati lehetőségekre vonatkozó rendeletekben szereplő technikai intézkedések számát csökkentik azáltal, hogy ezen intézkedéseket három másik rendelet fogja meghatározni.

A Tanács a tervek szerint 2007 májusában fogadja el a NAFO területét érintő védelmi és végrehajtási intézkedésekre vonatkozó javaslatot. Jelenleg felülvizsgálat alatt állnak az atlanti vizeken folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó technikai intézkedések, és 2007 őszen javaslatot nyújtanak be a 850/98/EK tanácsi rendelet felülvizsgálatára. A Bizottság emellett 2007 első felében előterjeszti az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) által ajánlott technikai intézkedésekről szóló rendeletjavaslatot.

A mélytengeri kopoltyúhálós halászatról szóló intézkedések felülvizsgálatát a technikai intézkedések általános felülvizsgálatának részeként végzik el. 2008-ra vonatkozóan átmeneti intézkedésekre tehetnek javaslatot a „III. mellékletben”.

A Bizottság az érdekelt felekkel és a tagállamokkal megvitatta a halászati gazdálkodási intézkedések Földközi-tengeren történő végrehajtását. Amennyiben egyetértés születik arról, hogy az intézkedések korai elfogadása hasznos lehet, a Bizottság javaslatot tehet ilyen intézkedésekre a „III. mellékletben”.

Külön közlemény foglalkozik részletesen a visszaengedés csökkentésének⁹ kérdésével. Adott esetben kezdeti intézkedések javasolhatók a visszaengedés csökkentésére a „III. mellékletben” is.

5. EGYÉB KÉRDÉSEK

A tagállamok vállalták, hogy adatokat szolgáltatnak a 2007. évi tuskéscápa fogásokról. A Bizottság ezek alapján a megfogatkozott állomány megóvása érdekében javaslatot tesz egy vagy több teljes kifogható mennyiségre, illetve a tagállamoknak kiosztott fogásmennyiségekre.

A Bizottság 2007-ben hosszú távú tervet dolgoz ki az északi szürke tőkehal állományára vonatkozóan, ennek része lesz egy hatásvizsgálat és az érdekelt felekkel folytatott konzultáció is. A hosszú távú terv összeegyeztethető kell, hogy legyen a fenntartható fejlődésről szóló 2002. évi világ-csúcstalálkozó során a maximális fenntartható hozamra vonatkozóan meghozott döntéssel.

A Bizottság a heringcápa vonatkozóan a tagállamokkal folytatott konzultációt követően 2007-ben ajánlást nyújt be az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságnak. A 2008. évi halászati lehetőségek részeként a Bizottság javaslatot fog tenni a megfelelő intézkedésekre.

6. KÖVETKEZTETÉS

A Bizottság felkéri az érdekelt feleket és a tagállamokat, hogy részletesen vizsgálják meg a felvetett kérdéseket. Annak érdekében, hogy a konzultáció eredményei időben felhasználhatók legyenek, a Bizottság kéri, hogy az érintettek 2007. július 31-ig véglegesítsék észrevételeiket.

---

⁹ A nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politika az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában. COM(2007) 136 végleges.